

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XVIII. qui Matrim. accusat. & c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

AD TIT. XVII.

Qui filii sint legitimi.

Quæstio utrum proles, quam pater genuit ex concubina soluta, durante matrimonio, sed invalido sit censenda naturalis, an spuria? Respondetur. 1. Si post declarationem nullitatis concepta & nata sit, certum est eam esse naturalem quia procreata ex iis, inter quos poterat esse matrimonium, Respondetur 2. etiam conceptam & natam ante esse naturalem, ex eadem ratione: quia à parte rei non est impedimentum. *arg. cap. cum in Apostolica. de sponsalib.* Ubi litis pendentia non impedit secundum validè contrahi, si primum erat nullum & c. *Tua fraternitas. de spons. duor.* Licet puniri tales possint, & usus posterioris interdicens sit, donec de nullitate prioris constet.

Probatur secundò. Omnis proles nata ex matrimonio invalido, bonâ tamen fide contracto saltè ex parte unius, est legitima. c. *ex tenore h. t.* Ex hoc privilegio; non potest tamen idem operari vitium spurcitatatis, neque ex natura sua, quia est nullum, neque ex Jure, quia hoc nullibi exprimitur, ergò proles in casu nostro non est concepta ex adulterio; ergò non est spuria, sed naturalis.

Probatur tertio. Si talis pater post declaratum matrimonium nullum illam duceret, ex qua progenit, legitima ret illam, ergò est naturalis.

Filiatio legitime probatur per nominationem parentum, & non creditur

illis contrarium postea asserentibus etiam tum juramento. *Gonz. ad c. per suas 10. sup. de Probat. Fagnanus.*

Ad num. 7. in fine adde. Separato matrimonio in facie Ecclesiæ contracto, filii geniti vel concepti ante ipsam separationem sunt legitimi. *Gonz. ad cap. cum inter. 2. h. t.*

Ad num. 11. in fine adde. Filius naturalis per subsequens matrimonium efficitur legitimus & h. bilis ad succedendum in bona paterna. *Gonz. ad cap. conquestus 1. h. t.*

Ad num. 12. in princ. adde. Objicitur hic Novell. 89. c. generaliter. Sed non solvitur. Dic eam procedere vel in legitimatione per rescriptum, vel spectato jure civili, non etiam jure Canonico, quod hac in parte attendendum. Ita *Covarr. hic. p. 2. §. 1. c. 2. n. 15.*

Ad num. 18. in fine. Quæres. Si Christianus imprægnat infidelem, hæc postea conversa ducatur ab illo in uxorem, eritne proles legitima? Ratio quia in tempore conceptionis non potuit inter ipsos esse matrimonium? Videtur quod non.

Ad num. 13. in fine adde. In terris Ecclesiæ potest Pontifex quoad omnia illegitimos legitimare; in terris verò alienis quoad spiritualia tantum dire&e, quoad temporalia verò indire&e, & c. *Gonz. ad cap. per Venerabilem 13. h. t.*

AD TITUL. XVIII.

Qui matrimonium accusare possunt, aut contra illud testificari.

Observe quod Confessarius non teneatur admonere contentem, qui
inva-

invalidè contraxit ex ignorantia juris vel facti, quando non sperat fructum, aut remedium, difficillimum est, nisi sit periculum damni communis, uti est, quando populus id novit & scandalizatur Bonac. *in verb. matrimonium num. 114.*

Ad num. 5. in princ. adde. Depositiō unius testis asserentis subesse impedimentum inter sponfos, sufficit ad impediendum matrimonium contrahendum, nisi sponsalia præcesserint jurata Gonz. *ad cyp. præterea 12. sup. de sponsalib.*

A D T I T. XIX.

De Divoritiis.

Ad num. 1. in fine adde. Indissolubilitas matrimonii non propriè ex naturali jure descendit; nam in lege propriè naturali DEUS dispensare nequit. Ita D. Thom. Dispensavit autem hac in materia: *c. 24. Deuter.* Quamvis quidam DEUM id tantum permisisse ajant. Si consummatum sit, *ex prima ve DEI.* Institutione indissolubile est *c. 2. Genes.* Quem locum interpretatur Christus apud Matth. *c. 19.* ob representationem ad Ephes. *5. Laym. lib. 5. tr. 10. p. 3. c. 6. n. 1. 2.*

Ad num. 2. adde. Ad text. Matth. *19.* respondent aliqui, ut refert Sannius *tom. 3. dist. 18. q. 1. n. 5.* periculum nisi non esse exceptivam, sed præcisivam, ut sensus sit: quicumque dimiserit uxorem non fornicariam, vel non ob fornicationem, & aliam duxerit, mœcha-

tur; Christus enim non voluit dicere, quod ob fornicationem solvere quis possit vinculum, sed quod ex nulla causa id liceat, præsciendens, an ob fornicationem id liceret, an non; idque ex ea, quod Pharisæi, quibus loquebatur, non erant hujus veritatis capaces.

Ad num. 4. in fin. adde. Matrimonia infidelium elevantur ad rationem Sacramenti per baptismum, innovato consensu. Vide Sannium *tom. 3. dist. 17. quest. 3.*

Si ex conjugibus infidelibus altero ad fidem cōverso, alter maneat infideli. (saltem nisi pacificè cohabitare velit sine contumelia Creatoris) solvitur quoad vinculum, idque ex dispensatione Divina in favorem fidei, ut patet *1. Corin. 7. vers. 15. Bufenb. lib. 6. tr. 6. dub. 3. c. 2.*

Matrimonium ab infidelibus contractum in gradu cognationis ab Ecclesia prohibitum non dissolvitur per baptismum ab ipsis susceptum. Gonz. *ad c. de infidelibus. 4. sup. de consang. & affin.*

Ad num. 13. adde. Si maritus uxoris, vel contrà uxor viri adulterium scias, licet probare nequeat, per se loquendo debitum reddere non tenetur, licet Judex sub excommunicatione præcipiat, quia præceptum Ecclesiæ in falsa præsumptione fundatum in conscientia non obligat. Laym. *lib. 5. tr. 10. p. 3. c. 7. Sanchez lib. 10. disp. 12. n. 6.*

Ad num. 18. adde. Bufenb. *lib. 6. tr. 6. cap. 2. dub. 3.* admittit aliquando etiam ob oscula &c. Separationem ad tempus fieri posse, ut nocens emendetur.

Ad num. 21. in fine adde. Accusatio